

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỲ 83

Chủ giảng: pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 26/10/2007

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Chư vị pháp sư, chư vị đồng học, mời ngồi. Hôm nay có 39 câu hỏi, trước hết là câu hỏi của đồng tu trên mạng.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, thế gian ngày nay thường hay có việc ở chung với người mình không thích, xin hỏi làm sao mới có thể thật sự giữ bình an, giảm thiểu lo lắng, khiến thân tâm an ổn, chuyên chí hướng tu đạo?

Đáp: Đây là thắc mắc chung của rất nhiều đồng tu, câu hỏi rất hay. Thật sự có nhận thức này, có nguyện vọng này thì nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Làm thế nào có thể sống được an ổn ngay trong thế gian đang loạn? Bạn nhất định phải học được nhìn thấu, buông xuống. Trong lúc chúng tôi giảng kinh, thường hay nhắc nhở các bạn đồng học, nhất định phải biết ở trong đời này không được kết oán thù với bất kỳ ai. Nhất định phải tu nhẫn nhục ba-la-mật, nhẫn điều người khác không thể nhẫn, điều mà người thông thường không thể nhẫn thì ta phải học có thể nhẫn. Đặc biệt là trong lời nói, thái độ, bất luận người khác vô tình hay cố ý hủy báng ta, chàm biếm ta, cười nhạo ta, thậm chí hãm hại ta, nhất định không được để nó trong tâm, càng không được nói ra. Đây là gì? Đây là tu nhẫn nhục ba-la-mật, vĩnh viễn giữ gìn tâm bình khí hòa, hơn nữa đối với những người này không được sanh oán hận, không được sanh tâm báo thù. Nếu công phu của bạn đạt đến một trình độ nhất định, bạn sẽ sanh tâm cảm ân đối với họ. Vì sao vậy? Họ đến để thành tựu nhẫn nhục ba-la-mật cho bạn. Nếu những cảnh giới này không hiện tiền thì nhẫn nhục ba-la-mật của bạn đến đâu để tu?

Trong kinh Kim Cang nói với chúng ta: “*Hết thầy pháp thành tựu do nhẫn*”, “*Hết thầy pháp*” này là bao gồm tất cả pháp thế gian và xuất thế gian, học Đệ Tử Quy, học Cảm Ứng Thiên, học Thập Thiện Nghiệp, đặc biệt phải ghi nhớ được bốn nguyện đầu tiên trong mười nguyện của Phổ Hiền Bồ-tát. Lễ kính chư Phật, sanh tâm cung kính đối với tất cả người, không được phép khinh mạn, phải sanh tâm cung kính. Nhìn thấy việc thiện của người khác, phải hoan hỷ tán thán, tu tùy hỷ công đức. Nhìn thấy người khác làm việc sai thì tuyệt đối không nói ra, điều này rất quan trọng.

Siêng tu bồ thí, sám hối nghiệp chướng, như vậy nhất tâm niệm Phật thì nhất định có thể giữ bình an, nhất định sanh Tịnh độ.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, chúng con cùng nhau phát tâm in hơn một ngàn cuốn kinh Vô Lượng Thọ, chữ trong kinh rất lớn, rất dễ xem dễ đọc. Sau khi in xong thì giữ một số bản lại niệm Phật đường để dùng, số còn lại đều tặng cho các đồng học học Phật. Có một vị pháp sư nhìn thấy kinh này, để lại ghi chú như sau ạ: “Loại sách này đã quá nhiều rồi, bạn tiếp tục hỗ trợ in ấn phát tặng như vậy, xin hỏi bạn thật sự có công đức hay là đang tạo nghiệp?” Đệ tử không biết là tạo nghiệp ở chỗ nào, xin lão pháp sư khai thị, phải nên sám hối như thế nào?

Đáp: Bạn không tạo nghiệp, việc bạn làm là việc tốt, chính bạn phải có niềm tin. Nếu gặp phải những sự việc này, loại sự việc như vậy ở trong xã hội hiện nay rất nhiều, nếu họ nói bạn học Phật là tạo nghiệp, vậy thì bạn không học Phật nữa sao? Họ nói bạn niệm A-di-đà Phật là tạo nghiệp, vậy thì bạn không niệm A-di-đà Phật nữa sao? Đó gọi là tạo nghiệp thật sự rồi. Bạn có thể in kinh, đi khắp nơi tặng cho người khác, đây là đại phước báo, đại công đức, đâu có lý nào tạo nghiệp! Hy vọng bạn đừng nghe lời người khác nói, nếu bạn nghe người khác thì đừng đến nơi này, chúng tôi ở nơi này là tuân theo giáo huấn của Phật: “*Y pháp bất y nhân, y nghĩa bất y ngữ, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa, y trí bất y thức*”. Bạn là “y nhân bất y Phật”, đây là tạo nghiệp; “y ngữ bất y nghĩa”, đây là tạo nghiệp, bạn phải hiểu sự việc này. Bạn đọc kinh quá ít, mặc dù bạn ngày ngày đọc kinh, bạn chẳng hiểu gì đối với ý nghĩa trong kinh.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, đệ tử học Phật, niệm Phật tu hành, nhất tâm cầu sanh Cực Lạc, trong tâm đệ tử lại có một chút hứng thú với Thái Cực Quyền, xin hỏi nếu con luyện Thái Cực Quyền thì có trở ngại gì với nhất tâm cầu sanh Tây Phương, hay là có sự giúp đỡ gì không?

Đáp: Thái Cực Quyền là vận động rất tốt, nếu bạn thật sự niệm Phật cầu sanh Tịnh độ thì bạn dùng lạy Phật để thay cho Thái Cực Quyền, không phải tốt hơn sao? Mỗi ngày có thể lạy Phật ba trăm lạy thì vô cùng tốt, tiêu nghiệp chướng. Ba trăm lạy thì mỗi một bộ phận trong cả cơ thể bạn đều được vận động, không kém gì Thái Cực Quyền, Hy vọng bạn hiểu đạo lý này.

Hỏi: Thứ hai, đối với Thái Cực Quyền có hứng thú thì có phải trong tâm đệ tử vẫn buông xuống chưa đủ triệt để phải không?

Đáp: Quá nhiều thứ không đủ triệt để, không chỉ là Thái Cực Quyền, tự bạn hãy suy nghĩ cho kỹ.

Hỏi: Xin lão pháp sư nói về mối quan hệ giữa Phật pháp và Thái Cực Quyền.

Đáp: Điều này không cần phải bàn, nếu muốn thảo luận, bạn hãy đi hỏi bên Thái Cực Quyền. Tôi không thể chiếm thời gian ở đây, chiếm thời gian này thì bạn sẽ có lỗi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nếu vận dụng tứ nhiếp pháp trong kinh Phật để qua lại với mọi người, như vậy liệu có vô hình trung tăng thêm tình chấp không, đặc biệt là giữa quan hệ với người thân, vợ chồng, đối với việc buông xuống vạn duyên nhất tâm thanh tịnh niệm Phật cầu sanh Tịnh độ liệu có trở ngại gì không?

Đáp: Tứ nhiếp pháp là xây dựng mối quan hệ giữa người với người, chính là xây dựng một mối quan hệ tốt đẹp, có thể hóa giải xung đột, có thể xúc tiến an định hòa bình. Nếu bạn chuyên tu Tịnh độ, nhất tâm niệm Phật mà không cần phải làm việc gì nữa, vậy bạn có phước báo rất lớn, vì sao vậy? Bạn có người phục vụ bạn, giống như có người hộ quan khi bế quan, có người hộ trì, bạn có thể chuyên tâm niệm Phật, đây là việc tốt, đây là duyên phận không phải ai cũng có thể có được. Hơn nữa thiện căn này cũng không phải là người thông thường đều có, nếu bạn có được thì quả là bạn rất hiếm có, bạn phải nên nghiêm túc nỗ lực.

Hỏi: Nếu con học tập cư sĩ Hoàng Trung Xương niệm Phật cầu sanh Tây Phương, liệu có cần tu tứ nhiếp pháp không, hay chỉ chuyên tâm niệm Phật là được?

Đáp: Tôi đã trả lời bạn rồi, có thể. Nói thật ra, bạn biết quá ít đối với Phật pháp, tứ nhiếp pháp không trở ngại tu hành, nếu trở ngại tu hành thì Phật đã sai rồi sao, Phật đã hại chúng ta rồi sao. Hy vọng bạn nghe kinh nhiều. Nếu học Hoàng Trung Xương thì bạn cứ thật thà niệm Phật, bạn phải tìm một môi trường giống như Hoàng Trung Xương, có một đạo tràng tu hành, có một hộ pháp tốt, để cho bạn không phải lo lắng bất cứ thứ gì, mỗi ngày lo cho bạn ba bữa cơm, bạn ở trong đó nhất tâm chuyên niệm. Nếu chuyên niệm mà không buông xuống được những ý niệm này thì bạn không có thành tựu như Hoàng Trung Xương. Hoàng Trung Xương là buông xuống triệt để. Anh ấy đã nghe kinh ba, bốn năm rồi, anh muốn làm một thí nghiệm, thử chuyên dụng công buông xuống vạn duyên xem ba năm có thể thành tựu không. Kết quả, quả nhiên chứng minh ba năm được rồi, có thể thành tựu, đây chính là anh ấy đã buông xuống triệt để.

Hỏi: Câu tiếp theo, họ hỏi: Đệ tử có đồng tu thọ Bồ-tát giới đã nhiều năm, hiện nay cứ đến nơi có nhiều người là khó chịu, thậm chí ngay cả chùa cũng không thể đến, vì việc này mà anh ấy rất buồn phiền, bởi vì rốt cuộc còn là phàm phu thì không thể không tiếp xúc với mọi người, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Đây là anh ấy có nghiệp chướng, Hy vọng anh ấy đọc kinh nhiều, nghe kinh nhiều, lạy Phật nhiều, tu sám hối, phải sám trừ nghiệp chướng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ sáu, sau khi đệ tử nghe ngài giảng Phật pháp rồi, trên phương diện làm người đã phát sanh rất nhiều thay đổi tốt, nhưng con là người có nghiệp chướng rất nặng, luôn cảm thấy đối với giới luật thì ngài yêu cầu quá cao, quá nghiêm, nhất thời không làm được. Tiếp theo họ hỏi có hai vấn đề, con đã từng đọc Gia Thư của Tăng Quốc Phiên, cảm thấy rất phù hợp với căn cơ của đệ tử, xin hỏi con có thể dùng Gia Thư của Tăng Quốc Phiên thay cho Đệ Tử Quy để học tập được không? Có thể dùng Gia Thư của Tăng Quốc Phiên để thay thế cho kinh Hoa Nghiêm được không, thay thế cho kinh Vô Lượng Thọ được không?

Đáp: Việc này không được, suy cho cùng đó là thế gian pháp, nhất định phải hiểu điều này. Học Phật, trừ khi bạn không muốn cầu sanh Tịnh độ, không muốn thành tựu ở trong Phật pháp mà hy vọng thành tựu trong thế gian pháp, vậy được, vậy con đường bạn đi là đúng rồi. Nếu như nói đi theo pháp xuất thế gian, vậy thì không được, nhất định phải y theo quy cũ, không theo quy cũ thì chẳng thành chuẩn mực.

Hỏi: Đệ tử học Phật ở nhà, liệu có thể từ hành thiện tích đức mà bắt đầu không, đồng thời nghe ngài giảng Phật pháp, mà không nhất định tụng kinh, niệm Phật, đợi đến khi lớn tuổi rồi mới niệm Phật tụng kinh, như vậy có được không?

Đáp: Hy vọng bạn trường thọ, có câu: *“Trên đường đến suối vàng không phân biệt già trẻ”*, e là thọ mạng đến rồi thì bạn hối hận cũng không kịp. Tư tưởng này đã làm lầm lạc rất nhiều người, khi xưa tôi học Phật đã từng gặp rất nhiều bạn bè, đều nói là tôi hiện nay vẫn còn trẻ, năm mươi, sáu mươi tuổi vẫn còn trẻ, đợi khi tôi bảy mươi, tám mươi tuổi thì tôi mới học Phật. Không ngờ rằng một, hai năm sau họ đã qua đời rồi, việc này rất nhiều. Hy vọng bạn trường thọ thì bạn mới có thể làm được, nếu bạn không trường thọ thì bạn không làm được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử ở trên internet, trong trang mạng có tên “Baidu Tieba”, có đăng bài tuyên truyền về Tịnh Tông Học Viện Úc Châu để nhiều người

có cơ duyên hơn đến tìm hiểu Phật pháp, học tập Phật pháp. Nhưng không ít người bình luận trên mạng nói là đọa địa ngục, khiến đệ tử rơi vào mâu thuẫn, không biết hành vi tuyên truyền Phật pháp trên mạng như vậy có chính xác không?

Đáp: Tuyên truyền Phật pháp trên internet, trên truyền hình là chính xác, nhưng cũng có một số người phá hoại, một số người đến nhiều loạn bạn, bạn nhất định phải có chánh tri chánh kiến, có năng lực phân biệt đâu là thật, đâu là giả, đâu là chánh pháp, đâu là tà pháp, bạn biết lấy bỏ thì bạn mới có thể thọ dụng. Nếu không thì bạn sẽ bị những thứ này chướng ngại.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ tám, xin hỏi mỗi ngày gia trì chú Đại Bi vào ly nước để cúng dường cha mẹ, phát nguyện cầu Phật Bồ-tát gia trì cho cha mẹ thân thể khỏe mạnh, kiêng giết mà ăn chay, cầu sanh Tịnh độ, làm như vậy có như pháp không?

Đáp: Như pháp, rất tốt, đây là việc làm của người con hiếu thảo.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo là Lục Tổ đại sư Pháp Bảo Đàn Kinh nói tôi thượng thừa luận đại pháp kiến tánh, liệu có xen tạp đối với việc con học Tịnh độ không, hay đó là mấu chốt để tu học chóng thành công?

Đáp: Tu tịnh độ phải nên lấy ba kinh một luận của Tịnh độ làm chính, đừng xen tạp thứ khác, đây gọi là chuyên tu, chuyên học, cơ hội thành tựu của bạn sẽ lớn, xen tạp sẽ có chướng ngại. Nếu bạn muốn xem kinh điển khác, trước hết chính mình hãy niệm đến công phu thành phiến, hay nói một cách chính xác, bạn phải niệm đến nhất tâm bất loạn thì bạn mới có thể xem thứ khác, vì sao vậy? Đối với chính mình không sanh ra chướng ngại. Nếu chưa được nhất tâm, chắc chắn sẽ nhiều loạn, điều này sẽ tạo thành chướng ngại đối với chính mình.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, minh tâm kiến tánh và đốn ngộ, đại triệt đại ngộ có chỗ nào khác biệt? Người đốn ngộ, đại triệt đại ngộ liệu đã chứng quả chưa?

Đáp: Đốn ngộ, đại triệt đại ngộ là giống nhau. Nhưng đại triệt đại ngộ và đốn ngộ vẫn có chỗ không tương đồng. Đốn ngộ chính là rất nhanh đến đại triệt đại ngộ, nói riêng về đại triệt đại ngộ, có người bất luận là tham thiền hay niệm Phật, có một số người mười năm, tám năm, có một số người hai mươi năm, ba mươi năm, có một số người đến bốn mươi, năm mươi năm thì họ mới đại triệt đại ngộ. Đốn ngộ, giống như Lục Tổ Huệ Năng, mấy tiếng thì đã thành công, đó gọi là đốn ngộ. Điều là đại triệt đại ngộ, một cái là chốc lát đã thành tựu rồi, một cái là phải cần thời gian rất dài, khác nhau ở chỗ này. Đến cảnh giới này chính là thành Phật, đây không phải là Bồ-

tát mà là thành Phật, cũng chính là chúng tôi thường hay giảng trong kinh Hoa Nghiêm, là vọng tưởng phân biệt chấp trước đã buông xuống triệt để rồi; còn có vọng tưởng phân biệt chấp trước thì bạn vẫn chưa ngộ.

Hỏi: Tiếp theo họ hỏi, Lục Tổ Đàn kinh có phải là dạy chúng ta trước hết phải kiến tánh, sau đó niệm Phật càng thọ dụng, nắm chắc được vãng sanh Tây Phương không?

Đáp: Không phải vậy. Theo Lục Tổ Đàn kinh, nếu là kiến tánh rồi thì bạn sẽ không cần đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, vì sao vậy? Vì bạn đã thành Phật rồi, bạn giống như A-di-đà Phật, bạn không cần đến thế giới Cực Lạc nữa, phải biết điều này. Đó là một pháp môn thành Phật, thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng là pháp môn thành Phật, chính là bạn không có cách gì trong một đời đạt được kiến tánh thì bạn đến thế giới Cực Lạc để học tập với A-di-đà Phật, đến thế giới Cực Lạc rồi mới minh tâm kiến tánh, là sự việc như vậy. Con đường này dễ đi hơn, chính mình một đời minh tâm kiến tánh, quá ít người làm được! Người làm được giống đại sư Huệ Năng, ba vị thầy của tôi đều nói với tôi, tiên sinh Phương Đông Mỹ, đại sư Chương Gia, lão cư sĩ Lý Bình Nam, ba vị thầy này đều nói với tôi, anh chắc chắn không làm được, vô cùng khẳng định. Hơn nữa các thầy còn nói với tôi, không những anh không làm được, các thầy nói: “Tôi cũng không làm được”, họ nói: trước thời đại sư Huệ Năng chưa từng thấy ai có thể làm được, sau thời đại sư Huệ Năng đến nay hơn 1.300 năm cũng chưa nghe nói có ai làm được, đây là nói đốn ngộ. Do đây có thể biết sự việc này khó biết bao. Nếu bạn làm được rồi, thật sự là chư Phật Bồ-tát đều tôn kính bạn, vì sao vậy? Việc này quá khó, quá hy hữu mà. Cho nên thầy khuyên tôi phải theo tiệm tu, tức là dần dần từng bước từng bước nâng lên, buông một lần không được, cứ buông từ từ, đi theo con đường này. Sau khi đến thế giới Cực Lạc thì buông xuống triệt để. Cho nên chúng tôi nói, có thể vãng sanh đến thế giới Cực Lạc chỉ cần công phu thành phiền, việc này ở đây tôi không nói nhiều nữa, khi chúng tôi giảng kinh đã giảng rất nhiều, bạn nghe nhiều thì sẽ hiểu rõ thôi. Công phu thành phiền thì chắc chắn bạn sẽ được vãng sanh.

Hỏi: Chúng ta xem tiếp câu hỏi tiếp theo, làm thế nào để hạ thủ từ Chân Như Tự Tánh, kiến tánh rồi có phải là đã sanh tử tự tại không?

Đáp: Kiến tánh thì không còn sanh tử nữa. Đại sư Huệ Năng kiến tánh rồi, nói với chúng ta, sau khi kiến tánh thì tâm của bạn thanh tịnh, “*Nào ngờ tự tánh vốn tự thanh tịnh, vốn không sanh diệt*”, chính là không còn sanh tử nữa. “*Vốn tự trọn đủ,*

vốn không dao động, năng sanh vạn pháp”, bạn đã thành tựu Phật quả cứu cánh viên mãn, bạn không khác gì so với Thích-ca, Di-đà cả. Bạn muốn hỏi làm sao để hạ thủ từ chân như tự tánh? Tôi cảm thấy bạn không cần hỏi, giống như Lão sư của tôi dạy tôi vậy, bạn không thể làm được, cả đời này của bạn không làm được, vẫn là thật thà niệm Phật thì có thể nắm chắc.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, hiện tại rất nhiều người đều nói Ngọc Lịch Bảo Sao là giả, không như pháp, không biết pháp sư thấy thế nào?

Đáp: Phật Bồ-tát dạy chúng ta “y pháp bất y nhân”, vậy chúng ta thử xem nội dung của Ngọc Lịch Bảo Sao là nói nhân quả báo ứng, thiện có thiện báo, ác có ác báo, nghiệp nhân quả báo tơ hào không sai. Sau khi ta đọc rồi ta tin tưởng, ta rất tôn kính đối với nó, ta nghiêm túc học tập, học tập chính là đoạn ác tu thiện, vậy thì nó có sự giúp đỡ rất lớn đối với việc tu hành của ta. Nếu không tin nhân quả, học Phật vẫn còn muốn giữ tâm bất thiện, còn muốn tạo ác nghiệp, vậy thì như Ngọc Lịch Bảo Sao nói, bạn vẫn phải đọa tam đồ, đây là thật, không phải giả.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười lăm, báng pháp trong tư tưởng, hoặc báng pháp trên hành vi, tội nghiệp có như nhau không? Báng pháp trong tư tưởng thông qua việc hỏi hận và phát nguyện không tái phạm nữa, liệu có thể tiêu trừ được tội nghiệp này không?

Đáp: Khởi tâm động niệm và lời nói hành vi, tạo nghiệp là như nhau. Bạn thử tụng kinh Địa Tạng thì bạn sẽ hiểu, trong kinh Địa Tạng, Phật đã nói: “Chúng sanh Diêm-phù-đề khởi tâm động niệm, không gì chẳng phải tội, không gì chẳng là nghiệp”, bạn sẽ hiểu được một người trong một ngày tạo ra bao nhiêu tội nghiệp! Tiêu trừ tội nghiệp, đúng thật là phải sám hối, sám hối quan trọng nhất chính là không tái phạm, đó gọi là chân sám hối. Sau khi sám hối mà vẫn phạm thì đó không phải là chân sám hối, vậy thì không thể tiêu trừ được nghiệp chướng. Cho nên người xưa nói với chúng ta: “Niệm nhiều một câu Phật”, lời nói này có đạo lý, “đánh chết được ý niệm, để pháp thân người sống”. Bớt nói một câu chuyện, niệm nhiều một câu Phật, đây là rất có đạo lý, điều không cần nói thì đừng nói, việc không cần nghĩ thì đừng nghĩ, như vậy mới thật sự có thể tiêu nghiệp chướng. Hãy nghĩ Phật, niệm Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nhà cũ của chúng con chuẩn bị phá bỏ, xin hỏi chúng con nên niệm chú gì để mời những côn trùng nhỏ đang ở đó dời nhà đi, một ngày nên niệm mấy biến, niệm bao nhiêu?

Đáp: Việc này không phải niệm chú, bạn hãy niệm: “*Bồ-tát côn trùng, nhà của chúng ta phải phá bỏ rồi, xin mời các bạn hãy nhanh chóng dời nhà*”. Mỗi ngày nhìn thấy côn trùng nhỏ thì hãy nói với chúng, ruồi muỗi cũng vậy, kiến cũng vậy, gián cũng vậy, chuột cũng vậy, sau khi bạn nhìn thấy thì đều nói với chúng, chúng sẽ dời nhà, chúng cũng sẽ rất cảm ơn bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bảy, xin hỏi “không niệm mà niệm, niệm mà không niệm”, tức là “phân biệt cũng không phải là ý” phải không? Khi niệm Phật là không niệm mà niệm, không có ý niệm mà chỉ là miệng niệm Phật, hay là vừa niệm Phật vừa nghĩ Phật nhớ Phật?

Đáp: Nếu bạn niệm đến mức không niệm mà niệm, niệm mà không niệm thì bạn sẽ không đến giảng đường này nữa, bạn cũng không hỏi tôi nữa. Vì sao vậy? Đó là nhất tâm bất loạn. Có công phu như vậy, bạn có thể tùy ý vãng sanh, muốn đi lúc nào thì đi lúc đó, thích trụ bao nhiêu năm ở thế gian này thì trụ bấy nhiêu năm, bạn đã sanh tử tự tại. Nếu không đạt đến công phu này, vẫn phải nhớ Phật niệm Phật, dùng phương pháp này tốt. Trong miệng niệm Phật, trong tâm nghĩ Phật, bởi vì bạn nghĩ Phật, bạn sẽ không có vọng tưởng; bạn không nghĩ Phật thì có vọng tưởng, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu thứ mười tám, đệ tử Diệu Âm ngu si, nghiệp chướng sâu nặng, bị bệnh rối loạn lưỡng cực, gọi là bệnh nghiệp chướng, đã gần hai mươi năm rồi, khẩn xin lão pháp sư từ bi thương xót nói cho đệ tử phải sám hối nghiệp chướng như thế nào để không phải dùng thuốc.

Đáp: Tôi giới thiệu cho bạn xem tiết mục “Tiểu Viện Sơn Tây”, “Vì sao không được ăn nó”, bạn hãy xem những đĩa này, sau khi xem xong thì bạn cứ y giáo phụng hành. Những người đó là tụng kinh Địa Tạng, niệm Địa Tạng Bồ-tát, có thể được, tiêu nghiệp chướng thì dùng tiếng kinh, thánh hiệu Bồ-tát sẽ rất có hiệu quả. Đợi đến khi nghiệp chướng tiêu trừ rồi thì bạn lại tiếp tục chuyên niệm A-di-đà Phật cầu sanh Tịnh độ.

Hỏi: Câu hỏi sau cùng, đại sư Ấn Quang vốn là Đại Thế Chí Bồ-tát tái lai, không đi qua cầu Nại Hà, cũng không có vọng tưởng phân biệt chấp trước, vì sao bị quên đi ký ức khi xưa, còn phải giác ngộ lại?

Đáp: Bồ-tát thị hiện ở thế gian này, cảnh giới của các ngài thì phàm phu không thể nào tưởng tượng được, những nghi vấn này của bạn tốt nhất là đi hỏi pháp sư Ấn

Quang. Đại Thế Chí Bồ-tát đã sớm thành Phật rồi, ngài thừa nguyện tái lai, giống như diễn kịch vậy, ngài ở trên sân khấu biểu diễn, khi bạn ra sau sân khấu thì hoàn toàn không như vậy.

Tiếp theo là câu hỏi của đồng học Trung Quốc.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, mỗi lần đệ tử phát tâm đi trợ niệm, sau khi về nhà thì chồng con lại bị bệnh. Nhưng có một lần một cụ già một trăm lẻ ba tuổi sắp vãng sanh, một vị lão pháp sư xuất gia thực hiện sám tịnh trước rồi khai thị và quy y xong thì bà liền ra đi, chúng con tiếp tục trợ niệm, về nhà thì chồng con không bị sao cả. Xin hỏi lão pháp sư, có phải là hiệu quả trợ niệm của chúng con không bằng khai thị của pháp sư kia không?

Đáp: Việc này không có liên quan gì đến pháp sư khai thị cả. Khi trợ niệm thì phải có thành tâm, có thành ý, có tâm yêu thương, thật sự vì họ mà trợ niệm, tiền họ đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu khi trợ niệm mà trong tâm có xen tạp, có vọng tưởng, vậy thì không đắc lực rồi. Không những không đắc lực, mà còn có tội trong việc trợ niệm vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, chúng con ở đây thành lập một đoàn trợ niệm, do hai vị cư sĩ dẫn dắt, khi cư sĩ A dẫn dắt thì rất ít có tình trạng chúng sanh dựa thân; Nhưng khi cư sĩ B dẫn dắt thì lại thường xuất hiện việc chúng sanh dựa thân, có một số thành viên trợ niệm sợ hãi, có người nói vị B dẫn nhóm có duyên sâu với Địa Tạng Bồ-tát, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Nếu có duyên sâu với Địa Tạng Bồ-tát thì sẽ được Địa Tạng Bồ-tát gia trì, sẽ không xảy ra tình trạng này. Có thể nói vị cư sĩ này có duyên với những chúng sanh dựa thân đó, cho nên khi vị đó đến thì họ rất dễ đến tìm vị đó, việc này giống như tình trạng dựa thân thông thường vậy. Người có thân thể khỏe mạnh, người có chánh tri chánh kiến thì quỷ thần không dám dựa thân. Phàm là bạn thấy người bị oan gia trái chủ dựa thân thì thân thể của họ nhất định là rất yếu, mong manh yếu đuối, bình thường tinh thần ý chí không thể tập trung, người như vậy rất dễ chiêu cảm oan gia trái chủ dựa thân. Bạn cứ tỉ mỉ quan sát thì có thể nhìn thấy, sau đó bạn suy nghĩ xem hai vị cư sĩ dẫn dắt ở niệm Phật đường, tình trạng của họ nhất định là không như nhau. Bạn xem thử hai vị cư sĩ A và cư sĩ B mà bạn nói, bạn xem cư sĩ A có phải là tinh thần sung mãn, thân thể khỏe mạnh không, những quỷ thần dựa thân không dám đụng đến anh ấy; Còn vị cư sĩ B kia có thể là thân thể kém hơn một chút, cứ tỉ mỉ quan sát thì sẽ biết ngay.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khi con trai con chín tuổi có lên núi lao động, hoàn thành nhiệm vụ nhà trường giao, người khác hét lên nói nó đâm lên người chết, khiến nó bị sốc. Lại nói có heo rừng đang rống, nó chạy đuổi phía sau, vì sợ hãi quá độ nên từ đó tinh thần hỗn loạn, lại còn thường lo sợ không dám bước ra khỏi cửa gần 30 năm. Nó nói bị tra tấn vô cùng thống khổ, cầu xin lão pháp sư giúp đỡ.

Đáp: Việc này phải để cho cậu ấy hiểu được, nói với cậu ấy, người khác nói con đâm lên người chết là giả, con đâu có đâm phải, con sợ gì chứ, là con hù dọa chính mình thôi. Có heo rừng đang rống, con cũng đâu có nghe thấy, heo rừng không có đuổi theo, cũng không làm hại con. Nếu như cậu ấy có thể tỉnh ngộ trở lại thì sự tra tấn này sẽ hóa giải. Sau đó lại có thể khuyên cậu ấy ăn chay niệm Phật cho tốt, đoạn ác tu thiện, tích công lũy đức, tình trạng này của cậu ấy có thể cải thiện hoàn toàn, có thể hồi phục lại bình thường. Đừng sợ hãi, sự việc đã trải qua ba mươi năm rồi mà vẫn còn để ở trong tâm, việc này rất thống khổ, đây là do không có ai khai thị cho cậu ấy cả.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử vì bị bệnh tuyến thượng thận dẫn đến các bệnh huyết áp cao, mỡ máu cao, đường huyết cao, khi phát tác thì không thể cử động, cảm thấy như sắp tử vong. Hơn nữa mắt không nhìn thấy gì cả, một bên mắt thị lực rất kém, thuốc gì cũng đã từng uống, nhưng không có hiệu quả. Hơn nữa chồng con những ngày gần đây lại xuất hiện bệnh cao huyết áp, xin Lão pháp sư giúp chúng con bài trừ khổ nạn.

Đáp: Lão pháp sư không phải là bác sĩ, không phải là thầy thuốc, đây là thuộc về bệnh sinh lý, bệnh sinh lý thì bạn phải tìm bác sĩ. Bệnh mà Phật pháp có thể đối trị được là bệnh oan nghiệp, là bệnh nghiệp chướng, bệnh này thì Phật pháp có cách giúp đỡ bạn. Còn bệnh sinh lý thì nhất định phải thỉnh giáo thầy thuốc. Cho nên nguyên nhân gây bệnh có ba loại, bạn chưa tìm được bác sĩ giỏi, bạn có thể cầu Phật Bồ-tát gia trì, việc này có thể làm được, Hy vọng Phật Bồ-tát dẫn dắt bạn gặp được bác sĩ tốt. Nghe ngóng nhiều nơi, chúng tôi tin nơi rộng lớn như Trung Quốc thì vẫn có rất nhiều bác sĩ giỏi, để ý một chút đi tìm xem sao.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Con đã từng làm bác sĩ sản phụ khoa nhiều năm, đã phá thai vô số, tạo tác tội nghiệp rất nghiêm trọng, cảm thấy muôn vàn sám hối. Con đã từng phát nguyện sau khi thành đạo trước hết sẽ đến độ họ, nhưng nghiệp tập rất nặng, tu hành ở trong ngũ dục lực trần rất khó thành tựu, xin hỏi ở trong công việc hoặc đời sống, nên thành tựu đạo nghiệp rồi thì mới làm công tác hoằng pháp

lợi sanh, hay là ở trong cảnh giới mà tự độ độ tha? Thứ hai, phải nên buông xuống thế duyên, học lão pháp sư nối tiếp huệ mạng của Phật, hoằng pháp lợi sanh, hay nhất tâm niệm Phật, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc? Không biết con có duyên ở đâu, xin lão pháp sư chỉ điểm.

Đáp: Điều này đúng thật là đã kết rất nhiều oán hận, hiện nay khi thời vận của bạn đang rất thịnh thì những oan gia trái chủ này sẽ không tìm bạn, đến khi vận khí của bạn suy yếu rồi thì họ sẽ đến tìm, khi họ đến thì bạn chống cự không nổi. Cho nên bạn phải sám hối, phải chân thật phát tâm, phát tâm nối tiếp huệ mạng Phật, hoằng pháp lợi sanh, vãng sanh thế giới Cực Lạc, quay về rồi mới độ họ, còn phải cầu những vong linh thai nhi này cùng tu hành với bạn, đồng sanh thế giới Cực Lạc. Bạn dẫn dắt họ cùng tu, mỗi lần niệm Phật tu hành, đọc kinh, nghe kinh đều phải quán tưởng như vậy, điều này rất tốt, họ sẽ thông cảm cho bạn, cũng sẽ tha thứ cho bạn, cũng không tìm bạn để làm phiền nữa. Đến bất kỳ nơi nào có duyên, bạn phải lựa chọn nhiều, xem nhiều, phải tỉ mỉ quan sát xem đạo tràng này có phải là đạo tràng chánh pháp hay không.

Đạo tràng chánh pháp, trước hết bạn kết duyên với họ, không kết duyên thì duyên từ đâu tới? Giống như chúng tôi nhiều năm nay, Thầy bàn giao cho chúng tôi, phát tâm hoằng pháp, cho nên đến mỗi đạo tràng, chúng ta đến Đại Điện luôn là lạy Phật trước, lạy ba lạy. Người thông thường lạy ba lạy, đại khái đều là cầu thăng quan phát tài. Chúng tôi đi lạy, lạy Phật ba lạy, lạy thứ nhất là cầu có duyên với đạo tràng này, lạy thứ hai là có duyên với chúng thường trụ ở đạo tràng, lạy thứ ba là có duyên với tín đồ của đạo tràng. Ngày ngày là lạy theo cách như vậy, thật sự có tâm. Dần dần quen đạo tràng rồi, đạo tràng đều cần có người làm công quả, chúng ta phát tâm đến đạo tràng thường xuyên để làm công quả, ba loại duyên này với đạo tràng đều kết được rồi. Không kết duyên thì không có cách gì, đặc biệt là những đạo tràng hiện nay. Cho nên trước hết phải biết lựa chọn, sau đó phải biết kết duyên.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, hình như là giống câu hỏi ở trên, đệ tử vì nhu cầu công việc mà đã từng làm công việc kế hoạch hóa gia đình, động viên phụ nữ mang thai đi phá thai. Sau khi học Phật, con dùng thời gian mười năm vì những thai nhi vô danh này mà tụng một trăm lẻ tám bộ Kinh Phật Thuyết Trường Thọ Diệt Tội Hộ Chư Đồng Tử Đà La Ni, trong thời gian tụng kinh, mỗi ngày đều rơi lệ hướng về họ sám hối hồi hướng, không biết con làm như vậy có như pháp không?

Đáp: Việc này rất như pháp. Hy vọng sau khi bạn tụng xong một trăm lễ tám bộ thì bạn hãy tu pháp môn Địa Tạng, mỗi ngày tụng kinh Địa Tạng, niệm thánh hiệu Địa Tạng Bồ-tát để hồi hướng cho họ.

Hỏi: Tiếp theo có câu hỏi này, đồng tu của con học Phật được năm năm, xin hỏi ngày thập trai có cần phải tụng kinh Địa Tạng không?

Đáp: Nếu đặc biệt tu pháp sám hối thì có thể, nếu là nhất tâm cầu sanh thế giới Cực Lạc thì không cần. Dùng kinh Vô Lượng Thọ, dùng kinh A-di-đà là được rồi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử nghe kinh đã hơn bốn năm, vẫn chưa kết hôn, cha mẹ cũng đã qua đời rồi, con muốn xuất gia để giúp đỡ hết thảy chúng sanh lìa khổ được vui. Nghe nói lão pháp sư, ngài đang tìm mười nhân tài, con muốn làm một trong số đó, nhưng con còn chưa tốt nghiệp tiểu học, không biết có được không?

Đáp: Không phải là tôi đi tìm mười người này, tôi đến đâu để tìm đây? Phật pháp thường nói, Phật độ người có duyên, mười người này có thể không dễ gì có, đây là mười vị Bồ-tát, tôi đều đánh lễ với mỗi một người trong số họ, vì sao vậy? Họ là người đến cứu thế gian, họ không phải là người thường. Cứu thế gian chính là phải khôi phục lại học phong, đạo phong của thời Thích-ca Mâu Ni Phật còn tại thế. Tôi nói rất rõ ràng, thứ nhất là, đây là điều kiện cơ bản, Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp Đạo, Sa-di Luật Nghi, bốn môn học cơ bản này bạn phải thật sự làm được. Bạn làm được rồi, không cần phải kiểm tra nữa, vì sao vậy? Bạn ở trong đời sống thường ngày, bạn làm việc, đối người tiếp vật thì xem thấy được thôi. Bạn chân thật là tâm của Bồ-tát, lời nói của Bồ-tát, hành vi của Bồ-tát. Đây là đức hạnh cơ bản.

Sau đó bạn chuyên công một môn, dùng công phu mười năm, học kinh Di-đà, mười năm chuyên học kinh Di-đà, chú giải của kinh Di-đà, Số Sao của đại sư Liên Trì, Yếu Giải của đại sư Ngẫu Ích, đây là những sách thù thắng nhất, tốt nhất trong các chú giải của lịch đại tổ sư đại đức, bạn phải học những sách đó. Ba mươi năm trước, lần đầu tiên tôi đến Hồng Kông để giảng kinh, khi đó tôi giảng kinh Lăng Nghiêm. Đúng lúc ở Hồng Kông gặp được một vị lão pháp sư, lúc đó đã hơn chín mươi tuổi, mọi người đều xưng ngài là Thủ Lăng Nghiêm Vương. Bởi vì tôi cũng là người giảng kinh Lăng Nghiêm, cho nên tôi đến chỗ của ngài để bái ngài, Ngài rất từ bi, cũng vô cùng tán thán. Tôi nghe nói ngài có sáu học trò, chuyên học Lăng Nghiêm, điều kiện của sáu học trò này là gì? Phải học thuộc kinh Lăng Nghiêm,

không những phải thuộc, còn phải thuộc chú giải. Chú giải ngài lựa chọn cũng rất đặc biệt, tuyển chọn Lăng Nghiêm Kinh Văn Cú của đại sư Ngẫu Ích, ngay cả kinh văn và văn cú thấy đều phải có thể thuộc lòng thì mới có thể làm học trò của ngài. Ngưỡng cửa của môn này rất cao, cho nên học trò của ngài chỉ có sáu người, sáu học trò này đều có thể thuộc lòng kinh văn lẫn chú giải của kinh Lăng Nghiêm.

Hiện nay chúng tôi không yêu cầu điềm này, cái mà chúng tôi yêu cầu hiện nay là đức hạnh, chính là Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, Sa-di Luật Nghi, bạn phải thật sự làm được. Bạn không làm được thì bạn không phải là Bồ-tát, chính bạn tự độ mình còn độ không được, làm sao bạn có thể độ người khác. Bốn môn này thật sự làm được thì bạn tự độ thành công rồi, bạn niệm Phật cầu sanh Tịnh độ nhất định được sanh, một chút vấn đề cũng không có, bạn là thiện nam tử, thiện nữ nhân chân chánh mà trong kinh Phật đã nói. Bạn có thể nhất môn thâm nhập, vậy có đạo lý nào không thành tựu cho được! Cho nên chúng tôi hy vọng có mười người, mười người này không cách gì tìm được, thật sự có điều kiện này, đó là quá tốt, quá hiếm có.

Bước vào cửa, khi bắt đầu học, có nền tảng của bốn môn học này rồi thì học kinh giáo, chúng tôi không dạy, không hề dạy. May mà tôi đã từng giảng qua Di-đà Kinh Yếu Giải, tôi cũng từng giảng Sớ Sao, khi giảng Sớ Sao thì không có ghi hình, chỉ có ghi âm, hình như có hơn ba trăm băng ghi âm, mỗi băng chín mươi phút, bạn có thể nghe. Sau khi nghe rồi thì bạn giảng cho chúng tôi nghe, phải có năng lực này. Khi xưa tôi đã từng nói, bạn học một bộ kinh, mỗi ngày phải làm báo cáo nửa giờ đồng hồ, giảng cho mọi người nghe. Đồng học, mười đồng học ở cùng nhau, ta học kinh Di-đà, mỗi ngày ta giảng nửa giờ đồng hồ cho chín đồng học của ta nghe. Buổi giảng thứ hai, đồng học nào học Hoa Nghiêm thì họ lên giảng nửa giờ đồng hồ, chúng ta nghe kinh Hoa Nghiêm. Cho nên bạn đồng thời có thể nghe được chín bộ kinh, kể cả bộ của mình học nữa là mười bộ. Thế nhưng công phu của chính bạn thì phải dùng ở trên một bộ kinh của riêng mình. Những bộ khác thì bạn nghe, bạn không cần phải học nó, chuyên học một bộ của mình. Như vậy sau mười năm, bạn sẽ có thành quả rất lớn, chỉ học một loại thì tâm sẽ định.

Chúng tôi nghĩ chính là phương pháp này, cho nên chính mình phải thật sự muốn học, chúng tôi làm công phu dự bị, công phu dự bị chính là bốn môn giới luật này, Đệ Tử Quy là giới luật, Cảm Ứng Thiên cũng là giới luật, Thập Thiện Nghiệp Đạo là giới luật cơ bản của nhà Phật, Sa-di Luật Nghi là giới luật cơ bản của người

xuất gia. Chúng tôi đều không yêu cầu cao, quá cao thì làm không được, chúng tôi chỉ yêu cầu làm được bốn môn cơ bản nhất này, trong thời đại này thì không sai, có thể nói là người có đức hạnh thật sự.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo là: Học trò ngồi nghe kinh và tụng kinh nửa giờ thì đã bị buồn ngủ, xin hỏi lão pháp sư làm sao để khắc phục được?

Đáp: Đây là hôn trầm rất nặng, cũng là vô minh rất nặng. Phương thức giải quyết vấn đề này, từ xưa đến nay, tổ sư đại đức dạy chúng ta lạy Phật. Bạn có thể mỗi ngày lạy một ngàn lạy, đây là khởi đầu. Sau khi lạy được một thời gian thì bạn có thể tăng số lần niệm Phật, lạy Phật, đến sau cùng nâng lên đến mỗi ngày lạy ba ngàn lạy, bạn sẽ không bị buồn ngủ nữa, nghiệp chướng có thể tiêu trừ. Đây là một phương pháp rất tốt, lạy Phật, niệm Phật, ngay cả kinh cũng không cần tụng, niệm A-di-đà Phật là được. Niệm một câu A-di-đà Phật thì lạy một lạy, hoặc là niệm ba tiếng, niệm mười tiếng đều được, bạn thích phương thức nào thì dùng phương thức đó, dùng phương pháp lạy Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ba người chúng con phát tâm tịnh khẩu tĩn tu ba năm, mỗi ngày chuyên niệm Phật hiệu, lạy Phật, chuyên nghe kinh Vô Lượng Thọ, nếu nghe kinh Hoa Nghiêm thì có xen tạp không? Có nhất định cần mỗi ngày tụng kinh Vô Lượng Thọ không, nếu trong thời gian tĩn tu mà khởi nghiệp chướng thì đối trị như thế nào?

Đáp: Việc này tương đương với bé quan rồi, ba người phát tâm tịnh khẩu tĩn tu ba năm, việc này không khác gì bé quan. Công khóa mỗi ngày chính là niệm Phật, lạy Phật, chuyên nghe kinh Vô Lượng Thọ, không cần nghe kinh Hoa Nghiêm, chuyên nghe kinh Vô Lượng Thọ, nghe xong một lượt thì nghe lại từ đầu, như vậy là được. Tụng kinh Vô Lượng Thọ, đương nhiên tụng càng thuộc càng tốt, có thể tụng thuộc thì đương nhiên càng tốt hơn. Ba năm là khoảng một ngàn ngày, một ngày tụng một biến, tụng kinh Vô Lượng Thọ một biến, là tụng được một ngàn biến, một ngày tụng hai biến thì được hai ngàn biến, hai ngàn biến là có thể tụng thuộc rồi, không có vấn đề gì, tôi tin là có thể tụng thuộc được. Cũng có người một ngày tụng năm biến, cũng rất tốt, các bạn tự mình liệu tính tình hình mà nghiêm túc tu học cho tốt.

Còn trong thời gian tĩn tu mà nghiệp chướng hiện tiền, việc này rất có khả năng, vì sao vậy? Mỗi người từ vô lượng kiếp đến nay không biết đã kết bao nhiêu oán thù với chúng sanh, khi bạn không dụng công thì họ không tìm bạn, vì sao vậy?

Họ chờ cơ hội để báo thù. Khi bạn dụng công, bạn muốn vãng sanh, muốn rời khỏi thế giới Ta-bà, họ sẽ lo lắng, khi lo lắng thì họ sẽ đi tìm bạn để gây phiền phức, lúc này bạn phải có phương pháp đối trị. Bình thường bạn vào tu học trong đạo tràng nhỏ, ba người không cần quá lớn, bạn cần làm một bài vị oan gia trái chủ nhiều đời nhiều kiếp để cúng, mỗi ngày đem công đức tu hành đều phải hồi hướng cho họ. Hy vọng hóa giải xung đột, không nên oan oan tương báo, oan oan tương báo thì hai bên chúng ta đều khổ sở, tôi thành tựu thì bạn cũng thành tựu, mọi người cùng tu hành. Thông thường hầu như tuyệt đại đa số họ đều có thể đồng ý, như vậy họ sẽ giám sát, đốc thúc bạn, mỗi ngày bạn phải thật dụng công, nếu bạn không dụng công thì họ sẽ đến gây phiền phức cho bạn. Cho nên khi đến gây phiền phức thì bạn phải nhanh chóng dụng công, bạn biết là họ đang đốc thúc bạn. Phương pháp này là cách làm rất hữu hiệu, ba năm thật sự thành công.

Thật sự cầu vãng sanh, như vậy sau ba năm thì không có vấn đề gì. Nếu lại phát nguyện hoằng pháp lợi sanh, những oan gia trái chủ đó của bạn đều biến thành hộ pháp. Ba năm đã cảm được cái nền tảng này, nghe kinh, mỗi ngày nghe kinh, mỗi ngày đọc kinh, bạn sẽ nghe rất thuộc, đọc rất thuộc, tâm định rồi thì sẽ có chỗ ngộ. Sau này cả đời chuyên giảng kinh Vô Lượng Thọ, chuyên hoằng kinh Vô Lượng Thọ, là việc tốt. Chúng tôi có thể tin tưởng chư Phật hộ niệm cho bạn, long thiên thiện thần sẽ phù hộ bạn, oan gia trái chủ của bạn sẽ tha thứ cho bạn, sẽ không đến chướng ngại.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử muốn nhất tâm cúng dường một tôn tượng A Di-đà Phật sứ trắng để màu xanh thì có cần phải cất tượng Tây Phương Tam Thánh đang thờ không? Sau khi cất rồi thì nên xử lý như thế nào?

Đáp: Tượng Phật đối với việc tu học của chính mình là tượng trưng cho sự gửi gắm tinh thần, vô cùng quan trọng, cho nên lựa chọn phải rất cẩn thận. Sau khi lựa chọn rồi, tốt nhất cả đời cúng dường, đừng nên đi thay đổi, vì sao vậy? Bạn nhớ Phật niệm Phật, khi nhớ Phật thì nghĩ đến chính là tôn tượng này. Tương lai khi vãng sanh, A-di-đà Phật đến tiếp dẫn chắc chắn là tượng này, sẽ rất quen thuộc, con ngày ngày chờ ngài đến tiếp dẫn, cuối cùng cũng chờ được, sẽ vô cùng thân thiết. Bởi vì tượng là từ tâm mà sanh ra. Chính là Phật đến tiếp dẫn thì tượng này cũng là tâm tưởng của mình sanh ra, bạn phải hiểu rõ đạo lý này. Nếu chúng ta ra khỏi nhà, ví dụ như đi du lịch, tượng này không thể mang theo, chúng ta có thể chụp một bức hình, có thể mang bức hình này theo bên mình, vẫn là tôn tượng Phật chúng ta cúng dường

ở nhà, điều này đúng thật là vô cùng thù thắng, là một việc tốt. Tượng Phật đang cúng thì bạn có thể thỉnh đến chùa, đạo tràng để cúng dường cho người khác. Có một số người ở nhà muốn thỉnh tượng Phật thì họ sẽ đến đạo tràng để thỉnh, đạo tràng có kết duyên, cúng dường đạo tràng để kết duyên, như vậy là rất tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lão pháp sư đã từng giảng, người thọ ngũ giới không được đắp mạn y, con đưa đĩa DVD lão pháp sư giảng cho một số cư sĩ ở ngôi chùa họ ở Quảng Châu để xem, nhưng họ vẫn đắp y như thường, vì sao vậy? Chẳng lẽ pháp sư chủ trì không hiểu, hay là không lý giải được việc ngũ giới không được đắp y?

Đáp: Hiện nay, nói thật ra, người thật sự hiểu rõ đối với Phật pháp đúng thật là không nhiều, thậm chí bao gồm cả chính chúng ta trong đó, lời này là thật, không phải giả. Ví dụ như nói, bạn có xem Phật giáo là tôn giáo không? Phải! Tôi tin Phật giáo. Vậy thì bạn không hiểu rõ Phật giáo, vì sao vậy? Phật pháp không phải là tôn giáo. Vấn đề này không phải là tôi đưa ra, hình như năm Dân Quốc thứ 12, là năm Dân Quốc thứ 12, đại sư Âu Dương Cảnh Vô, lúc đó Đại học Trung Sơn Đệ Tứ tổ chức một lần diễn giảng. Đại học Trung Sơn Đệ Tứ là Đại học Sư phạm Nam Kinh hiện nay, trước đây là Đại học Kim Lăng, thuở ban đầu, năm Dân Quốc thứ 12 gọi là Đại học Trung Sơn Đệ Tứ. Đề mục diễn giảng của ngài là: *“Phật pháp không phải là tôn giáo, không phải là triết học, mà là điều người thời nay không thể thiếu”*, là đề mục này.

Năm Dân Quốc thứ 12 tôi vẫn chưa ra đời, tôi sanh năm Dân Quốc thứ 16, 30 năm trước tôi cũng giảng kinh ở Hồng Kông, chính là giảng kinh Lăng Nghiêm, đã xem thấy bài giảng này ở thư viện Phật Giáo Trung Hoa trên đường Vành Đai. Là do đại sư Âu Dương Cảnh Vô giảng, học trò của ngài là cư sĩ Vương Ân Dương ghi chép, tôi xem thấy phần giảng nghĩa này. Tôi tỉ mỉ xem thử, điều ngài nói rất có đạo lý, Phật pháp thật sự không phải là tôn giáo, cũng không phải là triết học. Nhưng trong Phật giáo có triết học, có khoa học, chúng tôi học Phật, học được 56 năm rồi, trong kinh điển Phật giáo nói những điều gì? Tôi quy nạp nó thành năm loại lớn, các bạn đồng học tỉ mỉ mà nghe, tỉ mỉ mà xem, bạn xem có đúng không. Trong kinh Phật giảng luân lý, giảng đạo đức, giảng nhân quả, giảng triết học, giảng khoa học, chúng tôi trong quá trình giảng kinh Hoa Nghiêm thường hay xem thấy. Tiên sinh Phương Đông Mỹ giới thiệu Phật pháp cho tôi, ngài nói Phật pháp là triết học cao cấp, hiện nay chúng tôi tiếp xúc thì biết, không những là triết học cao cấp, mà còn là khoa học

cao cấp. Liên quan đến luân lý, đạo đức, nhân quả, thầy đều nói ở mức độ cao nhất, thực sự là hiếm có.

Mấy người biết được? Bạn không tiếp xúc, không thâm nhập mà nghiên cứu thì bạn không hiểu được. Phật pháp là bao gồm tất cả, tôn giáo cũng bao gồm ở trong đó. Nó không phải là triết học, mà trong đó có triết học, nó không phải là tôn giáo mà trong đó bàn đến tôn giáo, nó không phải là khoa học mà trong đó bàn đến khoa học cao nhất. Đỉnh cao nhất của khoa học hiện đại nói về vật lý vũ trụ, nói về lượng tử lực học, nói về hạt cơ bản, trong kinh Phật toàn bộ đều có, hơn nữa nói được còn thấu triệt hơn khoa học. Cho nên, nhận thức Phật giáo quả thật không dễ! Rốt cuộc Phật giáo nói điều gì? Dùng một câu để nói, như trong kinh Bát Nhã nói là: *“Thật tướng các pháp, là chân tướng vạn sự vạn vật của vũ trụ nhân sanh”*, là nói cái này. Hiện nay, chúng ta càng rõ ràng hơn, càng thấu triệt hơn, nói được càng sát hơn, kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm nói điều gì? Chính là nói chân tướng của chính chúng ta, vậy bạn mới thật sự có thọ dụng. Từng chữ từng câu kinh văn là nói từ trên thân của chính mình. Ngoài thân có hay không? Không có, thật sự là những gì trong kinh nói, ngoài tâm không pháp, ngoài pháp không tâm. Cảnh giới bên ngoài là gì? Cảnh giới là biến hiện của tự tánh, cho nên trong Lục Tổ Đàn Kinh, khi đại sư Huệ Năng kiến tánh đã nói ra năm câu, có thể nói năm câu đó là tổng cương lĩnh của hết thầy kinh giáo mà mười phương ba đời tất cả chư Phật đã nói, đều nói đến tự tánh. Tự tánh *“vốn tự thanh tịnh”*, tự tánh *“vốn không sanh diệt”*, tự tánh *“vốn tự đầy đủ”*, tự tánh *“vốn không dao động”*, tự tánh *“năng sanh vạn pháp”*, nói đến tốt cùng rồi. Đây mới gọi là chân thật hiểu được Phật pháp.

Việc đắp y hay không đắp y là hình thức, y cũng giống như chúng ta may đồng phục học sinh vậy. Có cần nghiêm trọng như vậy không? Không quan trọng, đó là hình thức. Phật pháp trọng thực chất, không trọng hình thức, nhưng hình thức này chúng ta cũng phải tôn trọng nó, là một quy cũ ở trong nhà Phật. Ngũ giới không có đắp y, ngũ giới thuộc về bạch y, thọ Bồ-tát giới mới có y, mới có mạn y. Nói thật ra, hiện nay có giới thật sự hay không? Không những không có Bồ-tát giới, mà ngũ giới cũng không có. Đâu có ai thọ ngũ giới rồi mà làm được? Thứ nhất là không sát sanh, con muỗi vừa đốt thì đập một cái, đánh nó chết tiêu rồi. Bạn có thể làm được không trộm cắp không? Khi nộp thuế vẫn nghĩ một chút phương pháp, làm sao để nộp ít một chút, loại ý niệm này, loại hành vi này chính là hành vi trộm cắp, tâm trộm. Đóng thuế nhiều một chút, đất nước có thêm một chút thu nhập, bạn đã bỏ thí rồi. Tại sao

không tu bố thí ba-la-mật, vẫn muốn nộ ít một chút? Là tâm trộm cắp. Còn ý niệm chiếm sự thuận tiện của người khác, đây đều là thuộc về tâm trộm cắp. Vọng ngữ thì càng không cần nói. Cho nên, trong ngũ giới, có điều nào bạn có thể làm được? Có chăng thật sự có thể làm được chỉ có một điều, là không uống rượu, bốn điều khác không dễ làm được. Bồ-tát giới lại càng khó hơn.

Vì sao vậy? Vấn đề này rất nghiêm túc. Người xuất gia thì không làm được Sa-di Luật Nghi. Cư sĩ tại gia thì không bàn đến tam quy ngũ giới, ngay cả Thập Thiện Nghiệp Đạo cũng không làm được, không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo thì tam quy ngũ giới là giả, không phải thật. Bạn xem thứ tự trong Tịnh Nghiệp Tam Phước, điều đầu tiên là: *“Hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp”*, đây là điều đầu tiên. Chúng ta đề xướng ba cái gốc Nho Thích Đạo, chính là từ điều đầu tiên, chỗ nương vào chính là điều này. Hiếu thân tôn sư ở trong Đệ Tử Quy, từ tâm không giết là giáo dục nhân quả ở trong Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, tu thập thiện nghiệp, đây là kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, là ba cái gốc này. Có ba cái gốc này rồi thì bạn mới có thể thọ quy y, bạn mới thật sự có được Tam quy. Hiện nay quy y là giả. Quy y Phật, ý nghĩa của Phật là gì? Thế nào gọi là quy y Phật? Trong Lục Tổ Đàn Kinh đã nói rất rõ ràng, giác mà không mê là quy y Phật, bạn có thể làm được không? Chánh mà không tà là quy y pháp, Tịnh mà không nhiễm là quy y tăng, bạn có thể làm được không? Chúng ta khởi tâm động niệm vẫn là mê, vẫn là tà, vẫn là nhiễm, chưa có quy y! Sau khi thật sự quy y rồi thì khởi tâm động niệm, họ là giác, họ là chánh, họ là tịnh, giác chánh tịnh. Trong tâm Bồ-đề nói thanh tịnh, bình đẳng, giác, vậy thật sự là quy y rồi. Chúng ta khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, đều có thể tương ứng với thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, đây là chân thật quy y. Có tam quy rồi thì mới thọ ngũ giới, bạn hãy suy nghĩ về thứ tự này.

Cho nên ngày nay chúng ta đề nó ở sau cùng, trước hết dạy bạn hiếu thân tôn sư, trước hết bạn hãy học Đệ Tử Quy, bạn chưa học Đệ Tử Quy, chưa học Cảm Ứng Thiên thì chắc chắn bạn không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo. Không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo thì bạn không có tư cách thọ tam quy ngũ giới, cho nên đáp y hay không đáp y không cần phải hỏi nữa. Người khác làm được như pháp hay không như pháp cũng đừng để ở trong tâm, chúng tôi thường hay nói, người khác nghĩ bất thiện, làm việc bất thiện, tuyệt đối không được để ở trong tâm, tuyệt đối không được nói ra ngoài miệng, không được đi phê bình người, người ta không sai. Phải phê bình chính mình, ta học Phật, ta chưa làm được tốt, chưa làm được tâm

gương tốt cho người ta, để cho người ta vẫn mê hoặc điên đảo, bản thân chúng ta có tội, chính mình có lỗi lầm. Từ chính mình mà làm, sửa lỗi đổi mới, làm ra tấm gương tốt cho người khác xem, vậy thì đúng rồi.

Hỏi: Tiếp theo hỏi, đệ tử bởi không muốn nhìn thấy người khác không giữ quy củ nhà Phật, nên rất ít đi đến những ngôi chùa này để học, cách làm này có đúng không?

Đáp: Vừa rồi tôi đã nói rất nhiều rồi, chắc các bạn cũng hiểu rõ rồi, việc này sẽ không cần nhắc lại nữa. Điều quan trọng nhất là chính mình làm được như pháp, người khác làm không như pháp, phải học hằng thuận chúng sanh; Họ làm rất tốt, chúng ta phải tùy hỷ công đức. Đừng kết oán thù với chúng sanh, nhân quả của ai thì người đó gánh lấy.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi buổi trưa từ mười rưỡi đến mười một rưỡi ăn cơm thì có tính là phù hợp với tiêu chuẩn ăn một bữa giữa ngày không?

Đáp: Phù hợp. Ăn một bữa giữa ngày đúng là vào thời điểm này, thời gian chuẩn xác nhất là theo lịch thiên văn. Lịch thiên văn trong mỗi một ngày là mấy giờ mấy phút mấy giây đều có ghi chép, hơn nữa mỗi địa phương không giống nhau, thời gian khác nhau. Thông thường có thể dùng từ mười rưỡi đến mười một rưỡi thì không vấn đề gì, tuyệt đối không được quá muộn, đây là tiêu chuẩn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi bài vị của tổ tiên có cần phải luôn luôn cúng không? Hay là phải dùi xuống, nếu dùi thì khi nào được?

Đáp: Học Phật rồi thì phải hiểu là “lý sự vô ngại, sự sự vô ngại”. Trong Phật pháp giờ nào cũng là giờ tốt, ngày nào cũng là ngày tốt, cho nên không cần phải chọn ngày giờ. Chọn ngày giờ hầu như là ở trong Thần Đạo giáo. Họ rất xem trọng việc này, Phật pháp thì không. Cho nên đó là trong tôn giáo, Phật pháp không phải là tôn giáo. Ý nghĩa của thờ cúng là gì? Thờ cúng là hiếu đạo, “*thận chung truy viễn*”, ngay cả tổ tiên quá khứ mà còn niệm niệm không quên thì đối với cha mẹ ở trước mắt, người thân quyến thuộc, bạn sẽ sanh khởi tâm yêu thương, sẽ sanh khởi tâm chăm sóc, tâm giúp đỡ. Cho nên phải biết đây là tưởng nhớ tổ tiên, “*thận chung truy viễn, dân đức quy hậu*”. Đối với chính mình, đức hạnh của chính mình từ chỗ này ngày ngày tăng trưởng, là ý nghĩa này.

Hỏi: Vị đồng tu này hỏi là lão pháp sư ở miếu Phổ Tế là ni cô Truyền Tiên, hiện nay đã sáu mươi ba tuổi, xuất gia hơn ba mươi năm, nhờ đệ tử thỉnh giáo lão

pháp sư. Sư cô nằm mộng, mộng thấy Quán Thế Âm Bồ-tát nói sư cô “xuất gia”. Sư cô hỏi “xuất gia” thế nào? Quán Thế Âm Bồ-tát nói trụ ở hang núi. Sư cô đã mua hơn một trăm mẫu đất núi, sơn thủy hữu tình, rất thanh tịnh, nhưng hơi vắng vẻ. Đã xây Quán Âm Đường, ao hoa sen, ao phóng sanh, rất muốn xây thêm một Đại Hùng Bảo Điện, tháp Báo Ân, còn muốn xây một gian phòng, thỉnh lão pháp sư về thường trụ, hoặc là đến để chỉ đạo. Cách nghĩ như vậy có thể thực hiện không? Có như pháp không? Do miếu này chỉ có một mình sư cô, lại thiếu trí tuệ, sức lực không đủ, xin lão pháp sư chỉ thị.

Đáp: Việc này không cần đến tôi chỉ thị. Quán Âm Bồ-tát rất linh, Quán Âm Bồ-tát không phải là chỉ thị cho sư cô rồi sao, bảo cô đi sống ở một hang núi, sao cô lại đi xây nhiều phòng ốc như vậy? Đặc biệt là chỉ một người, một người mà xây Đại Hùng Bảo Điện, xây tháp Báo Ân, xây nhiều như vậy, không có tác dụng. Lời của Quán Âm Bồ-tát có đạo lý, một người sống ở hang núi thì tốt biết mấy, cho nên tuân thủ theo chỉ thị của Quán Thế Âm Bồ-tát là được. Hiện nay cô đã mua một khu đất trên núi, cô ở trong khu đất núi đó hãy đi làm một cái hang, nếu có núi thì ở trên núi có thể có một cái hang. Có thể đào lớn một chút, trong đó có thể có mấy gian phòng, có Phật đường, có phòng ngủ, một mình cô dễ tu hành, như vậy là đúng rồi, không nên khởi vọng tưởng. Quán Âm Bồ-tát dạy cô, trong đây cô đã nói có Quán Âm Đường, ao hoa sen, ao phóng sanh, vậy được rồi, không nên xây tiếp Đại Hùng Bảo Điện. Theo tôi thì cô nên nghe lời của Quán Âm Bồ-tát, làm một cái hang. Quán Âm Bồ-tát dạy cô ở trong hang núi tu hành, cô cứ y giáo phụng hành là rất tốt. Ở bên cạnh nếu như có nhiều đất thì có thể trồng ít rau, cô không cần phải đi mua rau nữa. Có một Quán Âm Đường nhỏ, nhất định sẽ có một số tín đồ, Quán Âm Bồ-tát sẽ tìm tín đồ đến nơi đó hộ trì cho cô. Hãy dốc lòng nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, vậy là đúng rồi.

Hỏi: Câu hỏi sau cùng, mỗi buổi tối con phát đĩa DVD giảng kinh của lão pháp sư, nội dung lễ thỉnh và cung tiễn giống nhau được không?

Đáp: Có thể. Phát đĩa DVD, nếu chính mình có thời gian thì phải nghe nhiều, để bản thân chúng ta có sự nhận thức về Phật pháp nhiều một chút, đối với việc tu học của chính mình mới thật sự có chỗ tốt. Nếu buổi tối mỗi ngày phát kinh điển chỉ cúng dường cho quý thân, bạn chỉ tu được một chút phước đức, đây là tu phước, đối với chính mình không có lợi ích thực chất, không giúp được gì cho chính mình về giải môn, hành môn. Chúng ta biết là tu học Phật pháp thì quan trọng nhất vẫn là tự

độ, tự độ rồi sau đó mới có thể giúp đỡ người khác, chính mình chưa được độ thì rất khó giúp người khác, điều này không thể không biết.

Trên phương diện học tập, chúng tôi thường nói, hy vọng có mười đồng học cùng nhau tu hành, phương pháp này mỗi người ở trong nhà của mình đều có thể học. Duyên phận không như nhau, phải biết Trung Quốc từ xưa tới nay, cao tăng đại đức xuất gia, thánh hiền quân tử tại gia, hầu như đều tự học mà thành công. Sự thật này chúng ta phải nhận thức rõ ràng, chắc chắn Phật Bồ-tát, thánh hiền là do học mà thành, do học mà ra, vấn đề là chính bạn có chịu học hay không thôi. Có cơ duyên tìm được mấy đồng học, đều là duyên phận, không thể nói không có duyên phận thì ta không học nữa, vậy thì sai rồi. Từ xưa đến nay những thánh hiền hào kiệt, tổ sư đại đức, đâu có mấy ai là có duyên phận đâu, hầu như đều là tự mình tu thành. Buông xuống danh văn lợi dưỡng, buông xuống tham sân si mạn, buông xuống sự hưởng thụ ngũ dục lục trần, trọn đủ bốn cái góc này, bốn môn học trọng yếu này, đó là nền tảng thật sự. Chỉ cần có bốn nền tảng căn bản này, học tập thật tốt bốn cái góc này, một năm đã hoàn thành rồi. Nếu như nói người nghiệp chướng nặng, căn tính chậm chạp thì cùng lắm là hai năm.

Bạn xem thí nghiệm mà chúng tôi đã làm ở Thang Trì, tuyển được một nhóm các thầy cô này, chúng tôi dạy họ môn học Đệ Tử Quy, Hy vọng họ trong bốn tháng có thể thực hiện. Không ngờ chỉ hai tháng đã thực hiện được toàn bộ, việc này không khó, hai tháng đã làm được rồi, ba trăm sáu mươi câu, từng câu đều làm được, đều biểu hiện ở trong đời sống của mình, đối người tiếp vật thầy đều làm được. Sau khi ba mươi mấy thầy cô chúng tôi làm được rồi, chúng tôi mới triển khai dạy học đến quần chúng. Tiểu trấn Thang Trì có hai mươi ngôi làng, một con đường chính, cư dân bốn mươi tám ngàn người. Ba mươi thầy cô giáo này được chia ra đến mỗi ngôi làng để dạy, vào trong từng nhà mỗi nông dân để dạy. Chúng tôi vốn nghĩ ba năm mới nhìn thấy thành quả, thật có thể làm được thay đổi phong tục, đã chuyển hoàn toàn phong khí xã hội trở lại. Không ngờ chỉ ba tháng, từ tháng giêng năm 2006 bắt đầu, dạy đến tháng tư, tròn ba tháng thì đã xem thấy thành tích.

Nhóm thầy cô này vô cùng vui sướng, bởi vì tôi giao cho họ là ba năm, đâu có ngờ chỉ ba tháng mà lương tâm của con người đã được thức tỉnh, chân thật giống như con người nằm ngủ vậy, đã tỉnh trở lại. Lương tâm hiện tiền, không bằng lòng làm việc bất thiện, nghĩ đến việc bất thiện, chính mình bị lương tâm cắn rứt. Phong khí của toàn bộ xã hội thay đổi. Chúng tôi xem thấy thì hoan hỷ vô hạn, không ngờ rằng

con người lại dễ dạy đến như vậy, đáng tiếc không có người dạy, thế nhưng người dạy phải đích thân làm được thì mới có thể sanh ra được hiệu quả. Nếu bạn dạy người khác mà bạn chỉ dạy người khác làm, chính mình không làm được thì người khác không tin tưởng, sẽ không đạt được hiệu quả. Nhất định phải làm được. Ví dụ như nói bạn vào trong gia đình nông dân, bạn dạy con cái của họ phải hiếu thuận cha mẹ, sớm tối phải biết thăm hỏi cha mẹ. Bạn làm cho chúng xem, đối với cha mẹ đều là hành lễ chào cúi sâu chín mươi độ, để cho chúng xem thấy. Đối với việc ăn uống của cha mẹ thì chăm sóc họ, ăn cơm thì bạn xới cơm cho họ, khi uống trà thì bung trà cho họ, cung cung kính kính bung mời họ. Khi họ mệt thì an ủi họ, thỉnh thoảng lại đấm lưng cho họ, khi trời tối, ăn cơm xong thì rửa chân cho họ. Các thầy cô thầy đều làm, làm cho con cái trong gia đình họ xem, con cái trong nhà họ cũng bị cảm động. Phụ huynh cũng cảm động, cảm động điều gì? Sao tôi không dạy được con cái tôi; Con cái thì nói, sao con không thể làm được, là thân giáo!

Tôi nói với nhóm thầy cô này, tôi nói Không tử dạy học thành công rồi, Thích-ca Mâu-ni Phật dạy học thành công rồi, vì sao thành công? Trước hết làm được, sau đó mới đi dạy thì người ta tin tưởng bạn, người ta tiếp nhận giáo huấn của bạn. Nếu bản thân bạn chỉ dạy người khác mà chính mình chưa làm được thì người khác sẽ hoài nghi bạn, không tin tưởng. Cho nên tôi nói rất đơn giản, làm được rồi sau mới có thể dạy người khác, đây là thánh nhân, đây là Phật Bồ-tát. Nói được rồi, chính mình lập tức đi làm được, đây là hiền nhân. Nói được mà không làm được thì đây gọi là gạt người. Tôi nói ba loại thầy cô này, các bạn muốn làm loại nào? Phải nên làm Phật Bồ-tát phải nên làm thánh hiền, thật hiếm có, ba mươi mấy thầy cô đúng thật là họ học thánh học hiền, cho nên mới làm được thành công như vậy. Thật sự học Nho, thật sự học Phật, học Phật phải giống như Thích-ca Mâu-ni Phật, học Nho phải giống như Khổng tử, phải giống Mạnh tử. Thời gian rất ngắn, hiệu quả tuyệt vời, thành công rồi.

Cuối tháng năm, đầu tháng sáu, cô Dương báo cáo thành quả ở bên đó cho tôi, chúng tôi được an ủi vô cùng, thật không ngờ tới, lúc đó chúng tôi nghĩ làm thế nào giới thiệu nó cho Liên Hợp Quốc. Kết quả không ngờ sau hơn hai tháng, đại khái hơn một tháng rưỡi, vào tháng bảy, Liên Hợp Quốc đến tìm chúng tôi, là tổ tiên phù hộ! Đây không phải là sức mạnh của con người. Mặc dù chúng tôi đã có hơn tám lần tham gia hội nghị Hòa Bình của Liên Hợp Quốc, nhưng chưa từng xảy ra mối quan hệ trực tiếp với Liên Hợp Quốc, họ đến để tìm chúng tôi, cơ hội của chúng tôi chín

muối rồi, đã mang thành tựu này ở Thang Trì để tuyên bố tại Liên Hợp Quốc. Nói với họ phương pháp này có thể hóa giải được xung đột, có thể xúc tiến an định xã hội, thế giới hòa bình. Những thầy cô này vì hòa bình của cả thế giới này mà lập công lớn, lập nghiệp lớn, thật là hiếm có. Chúng ta học thì phải thật làm, không có gì khác, chỉ cần thật làm thì không có ai mà không thành công.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có liên quan đến cúng dường, họ có bốn câu hỏi, câu thứ nhất, mỗi một bữa cơm đều phải cúng dường Phật và hết thầy chúng sanh không? Nếu ăn đồ ăn thừa thì có cần cúng thức ăn riêng không?

Đáp: Cúng dường có ý nghĩa cung kính, Phật Bồ-tát còn cần phải ăn những đồ ăn này sao? Đây là biểu pháp cung kính. Phật là mỗi ngày một bữa, bạn sớm tối đều cúng thì có phải bạn đã khiến Phật phá trai rồi sao? Nhất định không thể được. Cho nên cúng Phật không được cúng quá ngọ, sau quá ngọ thì đồ ăn cúng Phật phải hạ xuống hết, không được quá ngọ. Quá ngọ mà đồ ăn vẫn còn cúng ở đó thì đây là không cung kính. Cúng quý thân, cúng quý thân là vào buổi tối, cúng chư thiên thì vào buổi sáng, chư thiên là ăn buổi sáng, quý thân là ăn buổi tối, những điều này đều phải hiểu. Cho nên cúng thí thực cũng không được dùng đồ ăn thừa, nếu chúng ta đem đồ ăn thừa để cúng quý thân thì cũng không cung kính, hướng chi là cúng Phật Bồ-tát. Ở trong chùa, đồ ăn cúng Phật Bồ-tát là phải do người có chuyên môn nấu, vì sao vậy? Người thông thường khi nấu đồ ăn hay phải ném đồ ăn, ném thử, khi ném đồ ăn thì đã ăn qua món ăn này rồi, bạn ăn qua rồi thì làm sao có thể cúng Phật được? Cho nên trong đồ ăn cúng Phật không được có dầu, không được có muối, thật sự là đồ nhạt, đây là cung kính nhất.

Cho nên về phương diện ẩm thực, đối với gia vị, đầu bếp giỏi nhất Trung Quốc, họ không cần phải nêm, họ giàu kinh nghiệm đến mức họ muốn thêm bao nhiêu thì đều có phân lượng, họ lấy rất chuẩn, là đầu bếp cao cấp. Không có công phu này, không có bản lĩnh này thì tôi cảm thấy phương thức của người nước ngoài tốt. Đồ ăn ở nước ngoài không có gia vị, gia vị của họ đều để ở trước mặt bạn, lọ muối nhỏ, xì dầu, đường, tiêu đều để ở đó, tự bạn thêm nêm, những đồ ăn mang ra đều không có vị gì. Đây là thói quen của người nước ngoài, người Trung Quốc chúng ta không quen như vậy, trên thực tế là rất vệ sinh. Hơn nữa khẩu vị mỗi người không giống nhau, có người thích vị mặn, có người thích vị nhạt, chính mình nêm nêm là việc vô cùng hợp lý. Đặc biệt là đại chúng ở trong tập thể, dùng phương thức tiệc buffet của

người nước ngoài, không bị lãng phí chút nào, bạn ăn bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, thích ăn món nào thì có thể lấy một chút, không thích ăn thì có thể không lấy.

Ở trong chùa, chủ trương của tôi là “tam đức lục vị, cúng Phật cùng tăng”, là mấy món? Sáu món, sáu món là có yêu cầu. Tam đức lục vị, buổi sáng là ba món, là ăn sáng, buổi tối nếu phải ăn để chữa bệnh thì cũng có thể ăn bữa tối, là ba món, bữa trưa là sáu món. Thầy đều dùng phương thức tiệc buffet, sạch sẽ, ăn bao nhiêu lấy bấy nhiêu, không lãng phí. Đương nhiên ở đây có rất nhiều chỗ là lý tưởng của chúng tôi, nhưng khi cúng Phật thì nhất định phải cung kính. Trong nhà mình không thuận tiện thì sau khi nấu ăn xong rồi, chén đầu tiên nhất định là để cúng Phật, cúng Phật dùng một chén nhỏ, trong nồi cơm lấy một chén cơm nhỏ cúng Phật; thức ăn cũng là như vậy, sau khi nấu xong, trước hết gắp ra để cúng Phật. Sau khi cúng xong, mọi người chúng ta đều có thể ăn. Đồ cúng quý thần cũng có thể ăn, đều có thể ăn.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai hỏi buổi tối không ăn cơm, chỉ cúng một ly nước thôi có được không?

Đáp: Cúng nước cũng không được gián đoạn, không phải là nói đến bữa tối mới cúng. Cúng nước thì tốt nhất mỗi ngày đều phải thay, thay vào lúc nào? Vào sáng sớm, buổi sáng mỗi ngày khi thắp nhang thì thay nước, buổi trưa không cần thay, buổi tối cũng không cần thay. Nước là biểu thị cho tâm thanh tịnh, cũng không phải là để cho Phật Bồ-tát, cho quý thần uống, không phải vậy. Chén nước cúng trước mặt Phật Bồ-tát đó là để cho chính mình xem, nhìn thấy ly nước này thì nghĩ đến tâm của ta phải bình lặng, trong sạch như ly nước này vậy. Điều này có ý nghĩa gì? Là “thanh tịnh bình đẳng” như trong đề kinh Vô Lượng Thọ, là ý nghĩa này. Cho nên ly nước cúng tốt nhất là dùng ly pha lê, để bạn nhìn thấy, hiện nay cũng có nghiên cứu ly nước thủy tinh rất tốt, bạn có thể nhìn thấy được. Nhìn thấy ly nước này thì nghĩ đến cả ngày hôm nay, đời sống, công việc, đối người tiếp vật thì tâm bình khí hòa, nó đang thuyết pháp, thuyết pháp thì làm sao có thể gián đoạn được? Làm sao có thể thường hay thay đổi được?

Hỏi: Khi cúng dường, chỉ niệm Phật hiệu hay là cần phải quán tưởng là chúng sanh đều đang ăn?

Đáp: Thí thực thì phải quán tưởng, vì sao vậy? Cúng quý thần. Cúng Phật thì không cần, niệm chú cúng dường cũng được, niệm Phật hiệu cũng được, niệm Phật hiệu chính niệm mười tiếng Phật hiệu, cái này cũng có thể. Hoặc là y theo nghi thức trong sách khóa tụng mà làm, đều rất tốt.

Hỏi: Câu sau cùng hỏi, để mấy loại thức ăn cúng dường ở trong một đồ đựng thì có như pháp không?

Đáp: Cũng có thể, thông thường ở trong pháp hội lớn, có rất nhiều pháp sư, cư sĩ đều đến tham gia, đây là biểu diễn, đạo cụ biểu diễn phải làm cho chỉnh tề, tam đức lục vị. Bình thường, nếu bạn ở nhà của mình, cúng Phật, thật ra cúng Phật chỉ cúng một chén cơm là được rồi, không cần phải cúng thức ăn. Cúng quý thân cũng là cúng một chén cơm, cúng một bát cơm, không cần cúng thức ăn, cúng thức ăn thì vào ngày mừng một, ngày rằm, ngày thánh đản của Phật Bồ-tát, trong pháp hội mới có, bình thường đều có thể không cần. Đựng trong một đồ đựng, Thế Tôn khi còn tại thế, thác bát chính là một cái bát, cơm và thức ăn đều để vào một chỗ. Bạn hiểu đạo lý này thì bạn sẽ nghĩ việc này là có thể, trước đây đúng thật là như vậy. Còn có một số chùa chiền vẫn có loại quy củ này, khi ăn cơm thì có một bình bát đựng cơm, ngoài ra còn có một chén thức nhỏ, một bát thức ăn. Trên thực tế, khi xưa cơm và thức ăn đều để vào trong một bình bát.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, khi niệm Phật thì quán tưởng ân sư chính là A-di-đà Phật, như vậy có như pháp không?

Đáp: Không như pháp, khi niệm Phật chính là quán tưởng A-di-đà Phật. A-di-đà Phật hình dáng như thế nào? Tôi kiến nghị với bạn, bạn thích tôn tượng Phật nào, bạn thích thì cả đời hãy cúng dường tượng Phật này. Vì sao vậy? Bạn thường xuyên nghĩ đến, đối với việc giúp chúng ta giảm thiểu phiền não, giảm thiểu vọng niệm, đều sẽ có sự giúp đỡ rất lớn. Khi vọng niệm khởi lên thì lập tức giác ngộ, tưởng Phật, niệm Phật, ở nơi không thuận tiện thì niệm thầm, không ra tiếng, trong tâm của bạn nghĩ đến Phật không ai biết, cũng không làm trở ngại người khác, không quấy nhiễu người khác, lúc không gây trở ngại đến người khác thì có thể niệm ra tiếng. Khi trở ngại đến người khác thì không niệm ra tiếng, dùng niệm thầm, hoặc là dùng kim Cang trì. Kim Cang trì là miệng động không có âm thanh. Cho nên phương thức rất nhiều, cứ như vậy thì tự nhiên sẽ như pháp.

Niệm Phật, nói thật ra là quan trọng hơn bất cứ điều gì, vì sao vậy? Không niệm Phật thì chắc chắn vọng niệm của bạn sẽ khởi lên, bất luận là thiện niệm hay ác niệm, thấy đều là vọng niệm, bạn nhất định phải biết. Thiện niệm cảm được ba đường thiện, ác niệm là ba đường ác, nói chung không thoát khỏi được lục đạo luân hồi. Cho nên phạm phu, chính bạn nhất định phải khẳng định, phải thừa nhận, tâm của bạn là tâm luân hồi, không phải là tâm thanh tịnh. Bạn có khởi tâm động niệm,

có phân biệt chấp trước, là tâm luân hồi. Tâm luân hồi làm việc gì cũng gọi là nghiệp luân hồi, niệm Phật cũng là nghiệp luân hồi. Cho nên, nhất định phải niệm đến công phu thành phỉến, bạn sẽ chuyển nghiệp luân hồi thành tịnh nghiệp, tịnh nghiệp thì sanh Tịnh độ. Không có công phu này thì không được, làm bao nhiêu việc thiện, việc thiện không có tác dụng, việc thiện có thiện báo, là quả báo ba đường thiện, phải biết điều này. Nếu làm các việc thiện mà không quên niệm Phật, không để việc thiện ở trong tâm, đây là công đức, đây là tịnh nghiệp. Chính bạn nhất định phải biết tu, nhìn trên sự là giống nhau, nhưng dụng tâm không giống nhau, dụng tâm của bạn toàn là ở trên Tịnh độ.

Nếu không có công phu này, thà rằng không làm việc đó, vì sao vậy? Đối với bạn không có chỗ tốt. Đối với người khác có chỗ tốt, đúng vậy, đối với người khác có chỗ tốt là thiện nghiệp, chính là nếu bạn cầu vãng sanh thì làm không được, đời sau bạn được phước báo. Cả đời này của bạn kết được pháp duyên với Phật pháp, nhưng đời này không thể thành tựu. Đời này thật sự muốn thành tựu thì hãy làm thanh chúng, đừng làm chấp sự. Làm công quả cũng được, làm công quả là giao công việc cho bạn thì bạn nghiêm túc làm cho tốt, Phật hiệu trong tâm không gián đoạn, đây là việc tốt. Nếu trong tâm vẫn có vọng tưởng, vẫn có một số tính toán, có một số phân biệt chấp trước, vậy thì bạn sai rồi! Vì sao vậy? Nghiệp bạn tạo vẫn là nghiệp luân hồi. Nói chung việc này phải làm cho rõ ràng, cho thấu đáo, chuyển nghiệp luân hồi thành tịnh nghiệp là đúng.

Tốt rồi, hôm này thời gian đã hết, các câu hỏi của chúng ta đã được trả lời viên mãn.